

Sygn. akt III KK 342/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 157 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 września 2015 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce

z dnia 29 kwietnia 2015 r., sygn. akt II Ka 127/15,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 18 grudnia 2013 r., sygn. akt II K 109/12,

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. obciążyć skazanego M.K. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2015 r., sygn. akt II Ka 127/15, po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 18 grudnia 2013 r., sygn. akt II K 109/12, którym to wyrokiem M. K. skazany został za występki z art. 157 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w wymiarze 3 lat oraz grzywnę w wysokości 75 stawek dziennych przy określeniu jednej stawki na kwotę 20 zł.

Kasację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego zarzucając w niej:

1. „rażące naruszenie przepisów prawa procesowego zwłaszcza art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 i 2 k.p.k. i art. 433 k.p.k. przez brak w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce wnikliwej i wszechstronnej oceny odwoławczej i nieodniesienie się przez ten Sąd do zarzutów apelacyjnych”;
2. „wybiórczą, niepełną i jednostronnie niekorzystną dla oskarżonego ocenę materiału dowodowego przez pominięcie dowodów dla oskarżonego korzystnych z jednoczesnym zbagatelizowaniem ewidentnych sprzeczności tkwiących w dowodach dla oskarżonego niekorzystnych co godzi w zasadę wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k.”.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ostrołęce.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona przez obrońcę skazanego kasacja, co trafnie zauważył oskarżyciel publiczny w pisemnej na nią odpowiedzi, jest niedopuszczalna z mocy ustawy, w związku z czym należało pozostawić ją bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) lub przez jeden z podmiotów wskazanych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.).

W niniejszej sprawie prawomocnie wymierzono M. K. za czyn z art. 157 § 1 k.k. karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat tytułem próby oraz grzywnę, a także orzeczono o zadośćuczynieniu na rzecz pokrzywdzonego. Ponieważ w kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę skazanego nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. sąd odwoławczy powinien odmówić jej przyjęcia. Skoro przy badaniu warunków formalnych dopuszczalności kasacji tego nie uczyniono konieczne stało

się orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepisy art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Z tych względów, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanego M. K. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego (art. 518 k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.).

I.n